

"Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet mesleği, ehl-i bid'a ile değil fiilen, belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmaya müsaade etmez." Onların düşüncelerini talim edip ona göre silahlanmak daha doğru olmaz mı?

"... Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet mesleği, ehl-i bid'a ile değil fiilen, belki fikren ve zihnen dahi meşgul olmaya müsaade etmez. İhtiyat her vakit lazımdır."(1)

Bu cümleyi birkaç şekilde anlayabiliriz:

Birincisi, küfür ve dinsizliğin kol gezdiği bu zaman diliminde bidatlerle uğraşmak akıl karı değildir. Önce iman kalesinin tahkim edilmesi gerekir ki Nurcuların birinci ve en öncelikli vazifesi budur. Böyle önemli bir vazife varken bidatlerle meşgul olmak uygun olmaz **"Zaman, zemin, Risale-i Nur'un müsbet mesleği..."** gibi ifadeler de buna matuftur.

İkincisi, bidatle ilmi anlamda mücadele etmek Nur'un alimlerine bırakılmalı, herkesi bu yola sevk etmemelidir. Çünkü herkes her meseleyi anlamaz ve bu biraz da özel yetenek gerektiren bir alandır. Kabiliyeti olmayan birisinin bidatten etkilenme riski vardır, bu yüzden herkesin meşgul olması gerekmiyor.

Üçüncüsü, Risale-i Nur'un bir özelliği de batılı tasvir etmeden çürütmektir, ta ki okuyanların zihni bulanmasın. Batılı etraflıca tasvir etmek hem onun reklamını yapmak olur hem de saf zihinleri bulandırmak olur. Risale-i Nur öyle bir üslup ile batılı ilzam ediyor ki, ne zihinler bulanıyor ne de hakkın anlaşılmasında bir kusur bir eksiklik kalıyor.

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, 161. Mektup](#).